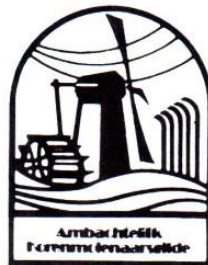


Van



p.a. Sweelinckstraat 2
3131 SP - Vlaardingen

Haver Tot Gort

AMBACHTELIJK KORENMOENAARSGILDE

Oktober 1995 - Nummer 123 - Verschijnt tweemaandelijks

ISSN 1380-8966



WOEB gaat op de slanke toer

Slank blijven en gezond zijn, dat wijst naar goede voeding en daarmee ook naar de molen. Langs deze lijn dachten de molenaars op de afgelopen WOEB-vergadering en langs deze lijn gaan we ook in 1996 reclame voeren in de gebruikelijke kalender en in een poster.

Wat is het toch jammer dat er tijdens zo'n bijeenkomst van de Werkgroep Ons Eigen Belang dan zo weinig AKG-leden aanwezig zijn om te helpen meedenken aan het opzetten van een reclameplan. Maar lage opkomst of niet, er is weer een

pakketje bedacht waar dan ook nog een knutselplaat bij hoort die tot een stripverhaal kan worden omgebouwd. Het ligt in de bedoeling op 15 november, tijdens de ledenvergadering, het een en ander aan de molenaars te presenteren.

Tijdens de WOEB wordt altijd nagepraat over wat in het afgelopen jaar is gedaan en hoe dat is uitgekapt. Van de actie kleinbrood mag worden gezegd dat het een redelijk succes heeft

Studiemiddag over boekhoudprogramma's en procesbewaking

opgeleverd: tienduizend kilo's zijn er verkocht. De actie loopt nu af. We hebben er wel zoveel lering uit getrokken dat we straks misschien wel weer met iets nieuws kunnen komen. Het plan is om een uitgebreid recept aan de bakkers ter hand te stellen, zodat zij hun eigen grondstoffen kunnen toevoegen.

Los hiervan zal een inventarisatie worden gemaakt van de mixen die de leden in hun winkel voor de particuliere verkoop aanhouden. Op die manier kan er tot uitwisseling worden gekomen.

En een ander los feit: het aloude receptenboekje is verjongd. Het heeft een kleurtje gekregen en ziet er zo nog aantrekkelijker uit.

Boekhouden

Na de lunch was er een studiemiddag. Voor een deel werd die

Ouwe film op zolder?

Het Gilde van Vrijwillige Molenaars is op zoek naar film- en dia-materiaal over molens in brede zin: restauraties, verplaatsingen, wiek-systemen enzovoort. Het gilde wil de spullen verzamelen en naast de 'filmtheek' een video- en een diatheek aanleggen. Wie wat heeft liggen kan dat melden bij mevrouw Scholten, Klaverdreef 2, 7006 LP Doetinchem, telefoon 08340-60160 (na 10 oktober: 0314-360160).

gevuld door de heer Alkemade uit Rotterdam die het had over automatiseren en boekhouden. Zijn gehoor kreeg haarfijn uit de doeken gedaan hoe je een boekhoudprogramma in de computer opstart. Het bureau van de inleider verkoopt zelf het King-programma. De uitleg daarvan riep heel veel vragen op. Je kunt in een cursus van twee dagen met dit King-programma leren werken voor 300 gulden. Wie meer inlichtingen wil kan zich in verbinding stellen met de secretaris. De heren Peereboom en Kleynstra namen het onderwerp procesbewaking voor hun rekening. Waar eerst de produktie in de molen moest worden bewaakt met kettinkjes, toeters en bellen, is nu een volledig geautomatiseerd bewakingssysteem opgezet dankzij de meest geavanceerde technieken. Er werd precies verteld met welke apparatuur wordt gewerkt en hoe het hele proces in de gaten wordt gehouden.

In de daarop volgende bestuursvergadering, bedoeld ter voorbereiding op de ledenvergadering, kwam als meest opzienbarend punt naar voren de wens van Adrie Peereboom om na twaalf jaar uit het algemeen bestuur en de redactie van Van Haver Tot Gort te treden. Bovendien zal er een nieuwe voorzitter moeten worden gekozen. Een belangrijk werk, zodat iedereen wordt opgeroepen toch in elk geval op 15 november ter vergadering te verschijnen.

Secretaris A.E. van der Voet

Niet brood maar pap is lange tijd, in de vroege periode, het voedsel geweest van de Romeinen. Er is een gezegde dat luidt, dat de Romeinen de wereld veroverden op pap. De pap werd vooral gemaakt van emmer, waarvan wel de doppen maar niet de zemelen werden verwijderd. In een vijzel werd de emmer gebroken. In Griekenland werd ook pap gemaakt, maar dan van gerst. Dezelfde werkwijze werd daarbij gevolgd.

Maar het belangrijkste voedsel voor de Grieken is de maza geweest, de gerstekoek. De grondstoffen waren gerst, zoals het van het land kwam met vuil en doppen en al, en water. De maza werd boven een open vuur gebakken, of zoals de Grieken zelf zeiden: gedroogd op het vuur. De superioriteit van dit voedsel boven varkensvoer zit in het gebruik van vuur. We moeten ons dus schikken in de gedachte, dat een verfijnde cultuur werd gevoed met 'brood', dat we nu alleen goed genoeg voor de varkens zouden vinden.

Galenus, een van de grote artsen van de oudheid die leefde in de tweede eeuw na Christus, laat er geen twijfel aan bestaan dat maza ook in zijn tijd het Griekse standaardbrood is. Naar alle waarschijnlijkheid is dat zo gebleven, totdat in de 17e eeuw Italiaans koren op de Balkan de gerst ging vervangen.

En dan het échte brood...

De techniek van het brood maken is simpel. Je hebt er geen machine voor nodig. Je mengt bloem/meel met water, doet er gist bij of deeg dat je van de vorige keer over hebt, je voegt water en wat zout toe en je kneedt. Je laat het deeg rijzen, je maakt de deegstukken op, je laat nog eens rijzen en tenslotte bak je. Deze eenvoudige waarheid laat je al gauw denken, dat de kunst van het broodbakken al duizenden jaren oud is. In feite zeggen we dat ook steeds. Zevenduizend

Stuudiemiddag over boekhoudprogramma's en procesbewaking

opgeleverd: tienduizend kilo's zijn er verkocht. De actie loopt nu af. We hebben er wel zoveel lering uit getrokken dat we straks misschien wel weer met iets nieuws kunnen komen. Het plan is om een uitgebreid recept aan de bakkers ter hand te stellen, zodat zij hun eigen grondstoffen kunnen toevoegen.

Los hiervan zal een inventarisatie worden gemaakt van de mixen die de leden in hun winkel voor de particuliere verkoop aanhouden. Op die manier kan er tot uitwisseling worden gekomen.

En een ander los feit: het aloude receptenboekje is verjongd. Het heeft een kleurtje gekregen en ziet er zo nog aantrekkelijker uit.

Boekhouden

Na de lunch was er een studiemiddag. Voor een deel werd die

Ouwe film op zolder?

Het Gilde van Vrijwillige Molenaars is op zoek naar film- en dia-materiaal over molens in brede zin: restauraties, verplaatsingen, wiek-systemen enzovoort. Het gilde wil de spullen verzamelen en naast de 'filmotheek' een video- en een diatheek aanleggen. Wie wat heeft liggen kan dat melden bij mevrouw Scholten, Klaverdreef 2, 7006 LP Doetinchem, telefoon 08340-60160 (na 10 oktober: 0314-360160).

gevuld door de heer Alkemade uit Rotterdam die het had over automatiseren en boekhouden. Zijn gehoor kreeg haarfijn uit de doeken gedaan hoe je een boekhoudprogramma in de computer opstart. Het bureau van de inleider verkoopt zelf het King-programma. De uitleg daarvan riep heel veel vragen op. Je kunt in een cursus van twee dagen met dit King-programma leren werken voor 300 gulden. Wie meer inlichtingen wil kan zich in verbinding stellen met de secretaris. De heren Peereboom en Kleynstra namen het onderwerp procesbewaking voor hun rekening. Waar eerst de produktie in de molen moest worden bewaakt met kettinkjes, toeters en bellen, is nu een volledig geautomatiseerd bewakingssysteem opgezet dankzij de meest geavanceerde technieken. Er werd precies verteld met welke apparatuur wordt gewerkt en hoe het hele proces in de gaten wordt gehouden.

In de daarop volgende bestuursvergadering, bedoeld ter voorbereiding op de ledenvergadering, kwam als meest opzienbarend punt naar voren de wens van Adrie Peereboom om na twaalf jaar uit het algemeen bestuur en de redactie van Van Haver Tot Gort te treden. Bovendien zal er een nieuwe voorzitter moeten worden gekozen. Een belangrijk werk, zodat iedereen wordt opgeroepen toch in elk geval op 15 november ter vergadering te verschijnen.

Secretaris A.E. van der Voet

Niet brood maar pap is lange tijd, in de vroege periode, het voedsel geweest van de Romeinen. Er is een gezegde dat luidt, dat de Romeinen de wereld veroverden op pap. De pap werd vooral gemaakt van emmer, waarvan wel de doppen maar niet de zemelen werden verwijderd. In een vijzel werd de emmer gebroken. In Griekenland werd ook pap gemaakt, maar dan van gerst. Dezelfde werkwijze werd daarbij gevolgd.

Maar het belangrijkste voedsel voor de Grieken is de maza geweest, de gerstekoek. De grondstoffen waren gerst, zoals het van het land kwam met vuil en doppen en al, en water. De maza werd boven een open vuur gebakken, of zoals de Grieken zelf zeiden: gedroogd op het vuur. De superioriteit van dit voedsel boven varkensvoer zit in het gebruik van vuur. We moeten ons dus schikken in de gedachte, dat een verfijnde cultuur werd gevoed met 'brood', dat we nu alleen goed genoeg voor de varkens zouden vinden.

Galenus, een van de grote artsen van de oudheid die leefde in de tweede eeuw na Christus, laat er geen twijfel aan bestaan dat maza ook in zijn tijd het Griekse standaardbrood is. Naar alle waarschijnlijkheid is dat zo gebleven, totdat in de 17e eeuw Italiaans koren op de Balkan de gerst ging vervangen.

En dan het échte brood...

De techniek van het brood maken is simpel. Je hebt er geen machine voor nodig. Je mengt bloem/meel met water, doet er gist bij of deeg dat je van de vorige keer over hebt, je voegt water en wat zout toe en je kneedt. Je laat het deeg rijzen, je maakt de deegstukken op, je laat nog eens rijzen en tenslotte bak je. Deze eenvoudige waarheid laat je al gauw denken, dat de kunst van het broodbakken al duizenden jaren oud is. In feite zeggen we dat ook steeds. Zevenduizend

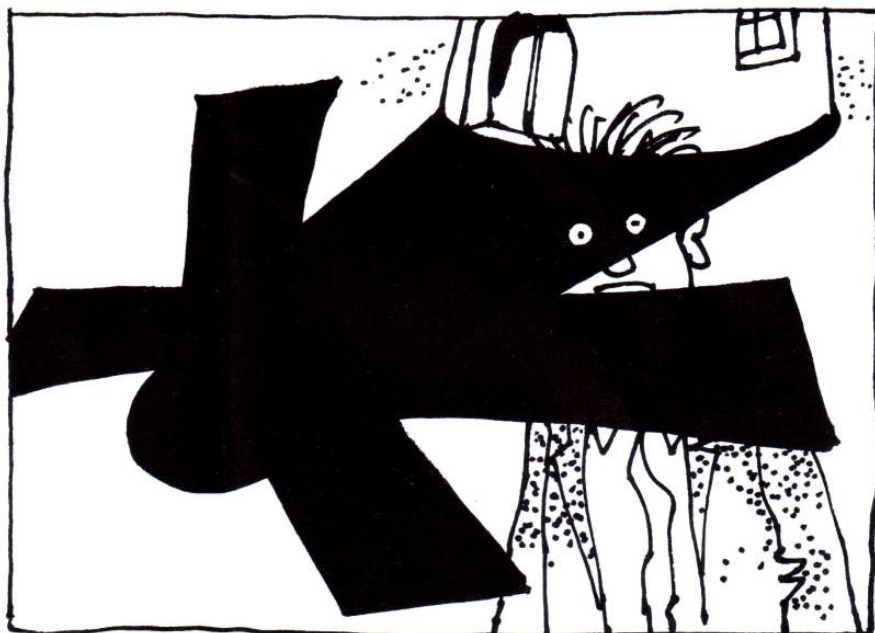
MOLENS EN MILIEU

Jammeren over stank, stof, trillingen en de schaduw van draaiende wieken. Alles kan...

"En dan nu het goede nieuws over het milieu: Er groeit iets moois in Nederland!" Kosten noch moeite worden tegenwoordig gespaard om allerlei bekende Nederlanders in de ether of op de beeldbuis te krijgen, teneinde ons in te wijden in de wonderschone wereld van biobakken, graseieren, gerecyclede tandpastaverpakkingen en wat dies meer zij. Het milieu is "in" en wie zouden wij zijn om daar iets op tegen te hebben? Integendeel, ambachtelijke korenmolens zijn immers de bij uitstek milieuvriendelijk producerende "fabrieken" in ons land. Helaas maak ik nu een redeneringsfout, maar daar zal ik straks op terug komen.

De stand van zaken: soms wint de publieke opinie en zo wacht de Brent Spar momenteel in een Noors fjord op een - al dan niet afgestelde - executie op de oceanobodem. Ondertussen is de vijfde Schipholbaan onvermijdelijk (Bulderbos of niet), is de TGV ontegenzeggelijk in aantocht door het "Groene Hart" en ligt de alom bestreden Betuwelijn binnen handbereik (al dan niet door de mens gecreëerde "natuurgebieden" zoals bij Pannerden ontziend). "Smog" is idem dito een ondertussen algemeen geaccepteerd verschijnsel geworden en verre gaande maatregelen - zoals het volledig stilleggen van het verkeer - schijnen niet van invloed te zijn.

Ooit wel eens van "broodstank" gehoord? Ik niet, tot een bakker hierover vorig jaar zijn beklag bij mij deed. De overtreding was destijds vastgesteld door de



milieudienst. We moeten per slot van rekening goede zorg dragen voor het milieu (...). Stank, ja, wat bij mij vrijwel dagelijks goed ruikbaar is (vooral bij zuidenwind) is de chemische fabriek gelijk naast de molen. Dag en nacht, terwijl mijn molen na 23 uur uit milieuoogpunt (!) niet mag draaien vanwege geluidsoverlast. Het is niet, dat ik iedere avond de onstuimige behoefte heb om tot na 23 uur door te malen (soms wel...); het is ook niet dat het me deert, dat eerstgenoemd verschijnsel wèl mag; het is meer de gedachte dat ik (N.B. vanwege het milieubeleid!) niet na 23 uur mag draaien met mijn uiterst milieuvriendelijk producerende "fabriek".

Vele kleintjes, en daarmee ook de ambachtelijke korenmolenaarsbedrijven, lijken het slachtoffer te worden van de hedendaagse milieumanie. Tijdens de voorbereidingen van dit VHTG-

themanummer bereiken mij de meest absurde klachten over onze bedrijven, die ons - volgens de huidige regelgeving - in één klap tot milieuvveruilers kunnen bombarderen: stof, stank, trillingen, geluidsoverlast, schaduwvorming door draaiende wieken enz. In enkele gevallen (in één geval zelfs een niet-commercieel geëxploiteerde molen) werd zelfs een milieuheffing opgelegd, omdat de molenaars ongenereerd hun wiekenkruis rond lieten zoeven en zo dus geluidsoverlast veroorzaakten. Molens lijken tegenwoordig inderdaad het loodje te moeten leggen als het gaat om kleinschalig milieugemekker van één of meer omwonenden. Zeur maar raak en we zwichten wel; maar of vele kleintjes ooit één grote zullen vormen?... Genoeg gefilosofeerd en over naar de harde realiteit: de waar gebeurde milieumisère van een hier niet nader te noemen collega.

Het is 3 september 1993 als de molenaar een brief ontvangt van de gemeente. De molenaar is op dat moment nog niet in het bezit van een milieuvergunning; "het is verboden een inrichting in werking te hebben op grond van artikel 8.1 lid 1 van de Wet Milieubeheer (wm); op grond van het Besluit Uitvoering Gemeentelijke Milieutaken en het Nationaal Milieubeleidsplan-plus dient een adequaat niveau te zijn bereikt op 01-01-1995", aldus het schrijven. Nou ja, het kan gebeuren - overheidsbemoediging is in onze bedrijfssector immers wel vaker aan de orde. Dus gaat de molenaar aan de slag met zijn nieuwe papierwinkel en brengt zijn hele bedrijf in kaart middels het Aanvraagformulier Vergunning Wet Milieubeheer. Hij verzendt het geheel op 25 november 1993 met een kort begeleidend schrijven "... vertrouwend op een positieve afwikkeling van de vergunning...". De molenaar kan op dat moment nog niet vermoeden welk een moeizame, slepende kwestie er vóór hem ligt.

Wat houdt zo'n Aanvraag-formulier Vergunning Wet Milieubeheer zoal in? Allereerst de aard van de inrichting, gevolgd door een nauwkeurige beschrijving van de werkzaamheden, het mechanisch vermogen, de aan- en afvoerbewegingen van vrachtwagens en de samenstelling van de produkten. Daarnaast dient een nauwkeurige omschrijving van de werktijden, geluidsbronnen en de omgeving (in onderhavig geval: centrum/kern van een stad) te worden gegeven. Wat het laatstgenoemde punt betreft, moet ook de dichtstbijzijnde woning worden aangegeven, in dit geval akelig dichtbij... Verder zijn er nog diverse andere rubrieken waar ambachtelijke korenmolenaars-bedrijven in de regel niets mee van doen zullen hebben (bedrijfsafvalwater etc.).

Het hele formulier beslaat negen pagina's. In het hier beschreven geval moesten die ook nog eens worden voorzien van vier bijlagen betreffende een dwarsdoor-

snede van de molen, plattegronden van alle verdiepingen met de opstelling van de werktuigen etc. en specificaties met betrekking tot voorzieningen getroffen ter voorkoming van geluidsoverlast en stofhinder. Naar goede, ambtelijke traditie diende het geheel in vijfvoud te worden ingeleverd.

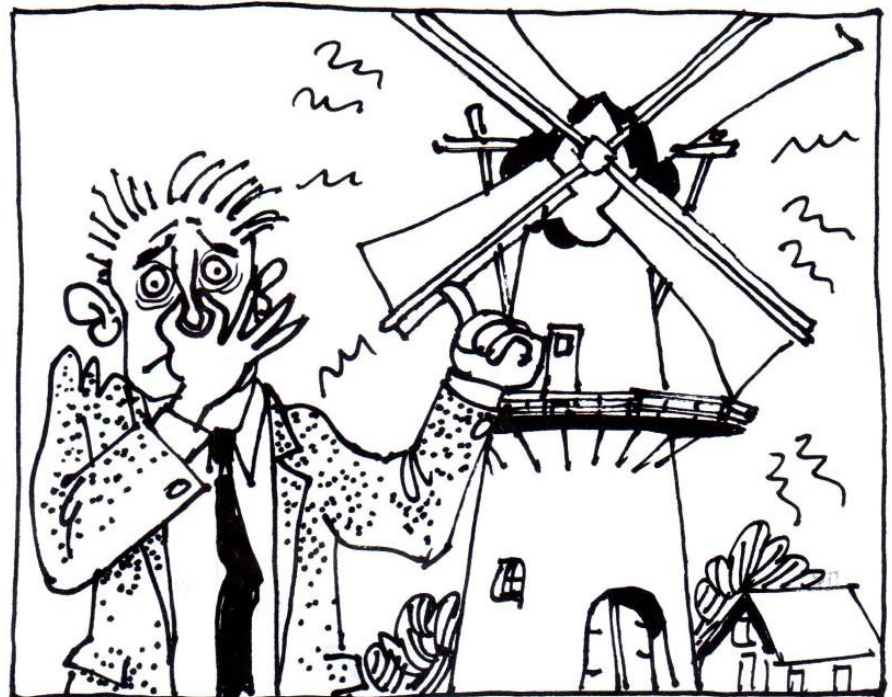
Schaduw van de wieken

Op 30 november 1993 ontvangt de molenaar een bevestiging van de aanvraag. Daarna blijft het enige maanden stil. Het is 9 maart 1994, wanneer er een bespreking plaatsvindt van de molenaar met de betrokken gemeenteambtenaren. Doel van deze bespreking is de oude, ruim tien jaar tevoren afgesloten huurovereenkomst te wijzigen op het bedrijfsmatige gebruik van de molen en om daarnaast de mogelijkheden te bekijken om het bedrijf verder uit te breiden nu er sprake is van een full-time molenaarsbedrijf.

De gemeenteambtenaren laten weten, dat er uit de omgeving van de molen klachten zijn gekomen over geluidshinder en schaduwvorming door molenwieken. Er moet dus rekening mee worden gehouden dat tijdens de pro-

cedure bezwaren ingediend zullen worden bij de publicatie van de ontwerp-beschikking. Dit zou kunnen leiden tot aanscherping van de voorschriften, terwijl uitbreiding van het bedrijf zou kunnen leiden tot het ontstaan van een *milieuhinderlijk* bedrijf. Verder zal het werken na 21.00 uur verboden worden. In de voorgaande periode is gebleken dat er tot na dit tijdstip werkzaamheden werden verricht.

Naar aanleiding van de klachten over geluidshinder en schaduw door molenwieken, merkt de molenaar op dat de molen minder (!) draait, nu die bedrijfsmatig in gebruik is. Met 21.00 uur als tijdstip voor beëindiging van zijn werkzaamheden heeft de mulder geen problemen, al wil hij wel over de mogelijkheid beschikken om bij bijzondere voorvallen wat langer door te draaien. Dat laatste kan volgens de betrokken ambtenaren niet binnen de milieuvergunning worden geregeld, maar alleen na afzonderlijke, schriftelijke verzoeken tot toestemming (al is uiteraard op dagen, laat staan weken van te voren niet te bepalen wanneer deze bijzondere voorvallen zich voor zullen doen...). Na enige discussie wordt de bespreking afgesloten met de opmerking "dat door de



afdeling Gemeentewerken onderzocht zal worden in welke mate de molen harder slijt door het intensieve, bedrijfsmatige gebruik"...

De klaagzangen komen

Na ontvangst van de notulen van de bespreking, merkt de molenaar, via een schrijven d.d. 18 mei 1994, op dat er in deze ten onrechte wordt gesproken over het hobbymatige karakter van zijn bedrijf. Reeds vanaf de start was er sprake van een bedrijfsmatig functioneren van de molen, hoewel de omzet destijds nog te gering was voor een full-time bedrijf. Overigens nog voordat de brief uit is presenteert de Wet Milieubeheer de "Openbare kennisgeving Ontwerpbeschikking" die in de periode van 19 mei tot 1 juli 1994 ter inzage zal liggen: de proteststemmen kunnen van start gaan! Nog in dezelfde avond (30 mei) arriveert de eerste klaagzang over het molenaarsbedrijf ten burele van de gemeente. De inzender wenst anoniem te blijven en wordt in latere stukken derhalve aangeduid als "X". Hij of zij weet in het klaagschrift, onder het mom van milieubeheer, volledig de vloer aan te vegen met het bedrijf van de molenaar en besluit: "resumerend hebben wij dus last van de machine die graan maalt (maalstoel, WR), de vrachtauto en de vorkheftruck die laden en lossen en het gedrag van personeel en toeristen op de balustrade".

Praktisch alles is mis

Tjakka! Lekker binnenkomer. Maar er komt op 8 juni 1994 nog meer: de burens van "R" laten in een brief aan de gemeente weten geluidsoverlast te ondervinden van praktisch alles wat maar enigszins met de molen van doen heeft. De molen zou volgens R aanvankelijk alleen op zaterdag, op de wind, als toeristische attractie in bedrijf zijn. Thans worden echter, volgens R, alle werkzaamheden met behulp van machines uitgevoerd en het schijnbaar nutteloos draaiende

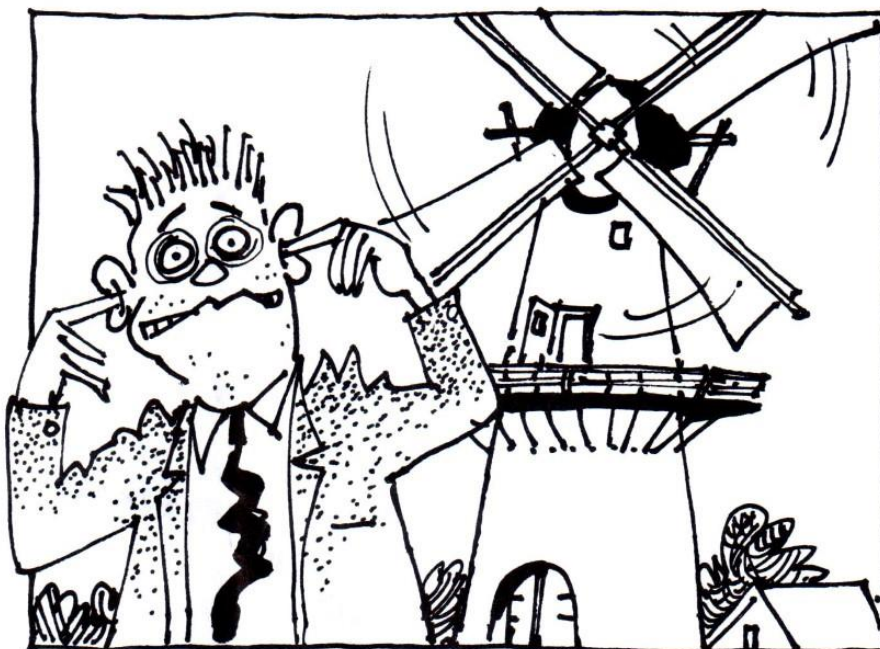
wiekenkruis zorgt bovendien voor schaduwvorming ("met zonneshijn is 'dit vreselijk" plus zes uitroeptekens). R vindt bovendien de werktijden van de molenaar te lang en de vorkheftruck zorgt voor stank en trillingen. Het vehikel veroorzaakt zelfs scheurvorming in de gevel van R... Betreden van de stelling door de molenaar, zijn personeel en toeristen ervaart R als een inbreuk op zijn privacy en daarnaast ergert hij zich aan het naar beneden werpen van sigarettenpeukjes en snoepgoed etc. Omdat het verschijnsel verkeer vaak als milieubelastend wordt ervaren, wijdt R hier ook enige boze woorden aan: het gebruik van parkeerplaatsen aan de straat als tijdelijke opslag voor pallets e.d. met meel/graan leidt tot filevorming (...) R, die het ambachtelijk korenmolenaarsbedrijf een "complete meelfabriek" noemt, besluit zijn klaagschrift met enige diepzinnige opmerkingen: "Geluidsoverlast is een zeer ernstige zaak voor ons, al jaren lang. Na onderzoek van de N.S.G. (Nederlandse Stichting Geluidshinder) is dat door geluidsoverlast in woonwijken één à twee dodelijke slachtoffers per jaar oplevert (grammaticaal klopt deze zin niet, WR). Dat kun je van bodemvervuiling niet zeggen; geluidsoverlast vormt een ernstige bedreiging van de gezondheid". Einde citaat.

Ook de mulder maakt bezwaar

De molenaar, die inmiddels een juridisch adviseur in de arm genomen heeft, laat via hem in een brief d.d. 30-6-'94 weten óók bezwaar te hebben tegen de ontwerp milieuvergunning. Hij doet dit op o.a. de volgende gronden:

- "Werkzaamheden aan de molen, voorafgaand aan het bedrijfsproces mogen plaatsvinden tussen 7.00 en 21.00 uur". Onduidelijk is hier welke werkzaamheden worden bedoeld. Enige verduidelijking, dan wel eliminatie van het bedoelde voorschrift, is in dezen wenselijk.
- Het maximaal toegestane geluidsniveau maakt het onmogelijk om laad- en loswerkzaamheden te verrichten.
- Er wordt ten onrechte verondersteld, dat tijdens het transport in de molen statische elektriciteit ontstaat.
- Er wordt eveneens ten onrechte gesproken over de in de molen aanwezige silo's. Deze zijn er eenvoudigweg niet.
- Extreme eisen met betrekking tot de uitstoot van stof (er wordt o.a. gesproken over ontlastvoorzieningen, overvulsigalingering en cycloonafscheidingsinstallaties) maken het werken voor de molenaar er niet bepaald plezieriger op.

Uit het bovenstaande kan gecon-



cludeerd worden, dat hier een ambachtelijk korenmolenaarsbedrijf door het verscherpte milieubeleid flink in de problemen is gekomen. Ongewijzigd in werking treden van deze milieuvergunning zal tot flinke belemmeringen (in het ergste geval zelfs een totale onmogelijkheid) leiden wat betreft de bedrijfsvoering.

De procedure sleept zich gesta dig voort: op 14 september 1994 vindt een hoorzitting plaats naar aanleiding van de bezwaren tegen de ontwerpbeslissing ten burele van de gemeente met de anonieme X. Er zit weinig schot in: X wil terug naar een traditioneel bedrijf zonder motoren...

Voorzetraam en kierdichting

Vlak voor de publicatie van de definitieve milieuvergunning ontvangt de molenaar een brief van de gemeente. Het is dan al weer 22 maart 1995. De brief handelt over het geluids- en trillingsonderzoek dat in januari heeft plaatsgevonden in het kader van de aanvraag van de gewraakte milieuvergunning. Uit dit onderzoek blijkt ondermeer dat de moleninrichting in de dagperiode niet aan een equivalent geluiddrukkniveau kan voldoen. Men wil dit niveau wel iets veruimen, maar dan dient wel de raampartij boven de toegangsdeur te worden voorzien van een voorzetraam en moeten de toegangsdeuren worden voorzien van een goede kierdichting (!). Dat zoiets in verband met de bedrijfsvoering (transport, bezoekers) onmogelijk is, moge duidelijk zijn.

De deifinitieve milieuvergunning (d.d. 27 maart '95) doet hier nog een schepje bovenop. Kort samengevat: de gemeente heeft goed geluisterd naar de bezwaren van de omwonenden en niet of nauwelijks naar die van de molenaar. Hem rest geen andere keuze meer dan tegen de milieuvergunning te procederen bij de Raad van State. Tezamen met zijn juridisch adviseur zet hij zijn



tallose bezwaren op papier. Een greep daaruit.

- Kierdichting op de deur of niet, er mogen wel bezoekers naar binnen, zij het niet meer dan tien tegelijk. Niet alleen een erg laag aantal voor de (grote) molen, bovendien is het onduidelijk wat dit bijdraagt aan de bescherming van het milieu.

- Het verplicht onderhouden van het toegangspad tot de molen draagt eveneens niets bij aan de bescherming van het milieu. Het pad is ook geen eigendom van de molenaar.

- Werktijden worden om onduidelijke reden teruggebracht van 8 (i.p.v. 7) uur tot 19 uur. 's Avonds mag überhaupt niet meer gewerkt worden, ook niet wanneer de molenaar het erg druk heeft en zich aan het maximaal gestelde geluidsniveau van 45 dBA houdt.

- Ontheffing hierop kan schriftelijk aangevraagd worden twee weken van te voren. De molenaar zal echter nooit twee weken van te voren weten dat zich een bijzondere situatie zal voordoen.

- Ten onrechte wordt gesuggereerd dat het molenaarsbedrijf veel stof zou veroorzaken. De molenaar wordt hierdoor verplicht een kostbare stofafscheidingsinstallatie aan te schaffen.

Toch een happy end?

En zo gaat dat nog even door, al met al een vijf kantjes tellend bezwaarschrift dat met de dagte-

kening 17 mei 1995 naar de Raad van State wordt verzonden. De zomer blijft het rustig en dan - op 29 augustus - gaat de molenaar naar de Raad van State. Met zijn juridisch adviseur verduidelijkt hij nog enige zaken aan de Officier van justitie. Een spannende week wachten volgt, maar dan op 5 september.....

Toch een happy end: Enigszins tot verrassing van de molenaar worden veel van zijn eisen gehonoreerd. Dit leidt tot het compleet verwerpen van vijf artikelen (o.a. het onderhouden van het toegangspad) en wordt een zestal artikelen gewijzigd: Tussen 7.00 en 19.00 uur mag weer op volledig daggeluidsniveau worden geproduceerd. Feitelijk start thans opnieuw een zogeheten 'bodemprocedure' en die kan wel weer één tot anderhalf jaar duren. De genoemde zes artikelen zullen dan een definitieve vorm krijgen. Of volledige vernietiging, of wijziging.

Willem Roose

ROOSE

Soms ben ik blij, niet vaak, maar vorige week dinsdagmiddag in ieder geval wel. Ik nam de post door en onmiddellijk dacht ik: het is nu meer dan ooit tijd om u eens exact op de hoogte te stellen van de totstandkoming van deze column. Als betalend lezer, hetzij als lid, hetzij als donateur, heeft u daar mijns inziens recht op.

Na dagen van lezen, beschouwen, dolen, denken en aanverwante hersenspinsels, schrijft ondergetekende zijn concepttekst. Deze wordt ingeleverd bij de Literaire Commissie (LC), bestaande uit diverse prominente medewerkers van Nederlandse kranten en tijdschriften, alsmede een aantal schrijvers en columnisten. De LC voert de zgn. ingangscontrole uit met betrek-

ROOSE
NU MET NEN-ISO 35007 CERTIFICERING!

Vervolg van pag. 7.

king tot het geschrevene. Als zodanig geeft de LC haar visie over het ingezondene aan de hand van de daarvoor geldende toetsingscriteria, hetgeen inhoudt dat er een controle plaatsvindt op 25 criteria, zoals:

- De column moet vlot leesbaar zijn, niet te plat, maar ook niet te intellectueel (min. NENnorm lit. 001623 S.2/003, max. NENnorm lit. 001623 S.2/009).
- De minimale actualisatiefactor moet 6.1.21 bedragen (omgerekend ca. 18 maanden).
- Elke zin moet onderwerp en gezegde bevatten.
- Per zin mag maximaal één bijzin voorkomen.

De LC rapporteert haar bevindingen aan de Molinologische Commissie (MC), bestaande uit diverse notabele publicisten en andere molenkenners. Zij voert de zgn. procescontrole uit en onderwerpt de column aan ca. 15 meer vakgerichte toetsingscriteria. Voorbeelden:

- het inhoudelijke moet geheel of gedeeltelijk (min. 50%) betrekking hebben op actuele zaken in de molenwereld;
- de column moet over molens (of soortgelijks in de breedste zin des woords) gaan;
- indien aan bovengenoemd criteria niet (geheel) wordt voldaan, dan moet op z'n minst de schijn worden opgehouden dat het iets met molens van doen heeft.

LC en MC geven hun rapportages vervolgens door aan het Literair Kwaliteitsbewakingsinstituut (LKI) dat bevoegd is tot het toekennen van een certificering inzake literaire aangelegenheden. Het betreft hier de NEN-ISO 35007 certificering en juist deze eer viel vorige week dins-

dagmiddag onderhavige column ten deel! Het LKI-rapport liet zich in lovende bewoordingen uit over deze column. Een enkel schoonheidsfoutje had volgens het LKI betrekking op mijn (te) geringe CC (Consumenten Controle). Ik citeer: "Schrijven op basis van wederzijds vertrouwen is anno nu een achterhaalde zaak. Controleer eens wat vaker of uw lezers u ook daadwerkelijk begrepen hebben!"

Ik zal derhalve ditmaal eindigen met enige CC.

Maar nog even terug naar het totstandkomingsproces van deze column. Tot slot voert de VHTG-redactiecommissie een eindcontrole, een chronologische check, uit aan de hand van Kritieke Controlepunten (KCP's) die vastomlijnd zijn gedocumenteerd en die als leidraad dienen voor de LC, MC en MKI. Op deze wijze kan ik (of beter: wij) u te allen tijde optimaal leesplezier garanderen. Dat het u nog maar vaak moge bekomen.

Consumenten Controle (ROOSE-prijsvraag):

Welk weinig bemoedigend, Engels woord zit op cryptische wijze in bovenstaande tekst verwerkt?

Oplossingen op een molenansichtkaart vóór 15 november a.s. opsturen naar:

ROOSE-prijsvraag
p/a Vest 65
2801 VE Gouda

Onder de goede inzenders worden drie gesigneerde sfeervolle ansichtkaarten verloot van Roose in actie in zijn molen. Bovendien stelde Jan Houdijk een extra prijs ter beschikking bij wijze van een gratis voettocht langs alle nog in bedrijf zijnde korenmolens in Nederland.

Succes!



WALKI

Sacks B.V.

IJzersterk in papieren industrie- zakken

Postbus 110
1135 ZK EDAM
Tel. 02993-71451

Vele soorten hardhout o.a.

AZIJNHOUT GROENHART POKHOUT

AMSTERDAMSCH
FIJNHOUTHANDEL
Minervahavenweg 14
1013 AR Amsterdam
tel. 020-828079

Voor meelzakken
en zakband
naar

**Van Randeraad's
Zakkenhandel**

Zuidzijde 118 a
2411 RW BODEGRAVEN
Telefoon (01726) 16139
's Avonds na 18.00 uur:
telefoon (03488) 8614